

Arrest

nr. 338 352 van 19 december 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
wettelijk vertegenwoordigd door de voogd X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat D. VANDENBROUCKE**
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door de voogd X en die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 27 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat D. VANDENBROUCKE (in aanwezigheid van de voogd).

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Sierra Leone nationaliteit te bezitten.

Op 11 januari 2024 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 5 maart 2025 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 27 mei 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Je beweert over de Sierra Leone nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 25/03/2008 in Freetown. Je bent Temne. Toen jouw ouders gestorven zijn, ben je samen met jouw zus D.K. (CGVS nr. 24/XXXXXB; DVZ nr. 9.XXX.XXX) in Portee Junction gaan wonen, bij haar schoonfamilie. Jouw zus verkocht tweedehandskledij. Ze is getrouwd met A.K. (CGVS nr. 24/XXXXX, DVZ nr. 9.XXX.XXX). In 2016 heeft jouw schoonbroer Ab. Sierra Leone verlaten. Hij was lid van het All People's Congress (APC) task force. In mei 2022 is M.K. (CGVS nr. 24/XXXXX; DVZ nr. 9.XXX.XXX), de broer van Ab., opgepakt tijdens een meeting. Hij werd twee maanden vastgehouden.

Op 10/08/2022 vonden er protesten plaats. De vader van Ab. en M., Al.K., was een organisator bij de politieke partij APC. Mensen van de politieke partij Sierra Leone People's Party (SLPP) hebben Al.K. en zijn dochter I.K. gedood die dag. Jouw zus werd opgebeld en verteld dat ze niet kon terugkeren naar huis. Je bent naar Kambia gegaan, naar een klein dorp in de regio, en daar heb je voor 4 maanden verbleven.

Op 15/12/2022 heb je Sierra Leone verlaten en ben je naar Guinee gereisd. Je reisde verder via Mali, Algerije, Tunesië naar Italië. In Italië werden jouw vingerafdrukken genomen. Jullie reisden verder naar Frankrijk, waar Ab. al verbleef. In Frankrijk deden jullie een verzoek tot internationale bescherming, Frankrijk achtte Italië verantwoordelijk voor de behandeling van jullie verzoek. In Frankrijk wilden de autoriteiten de kinderen van jouw zus afnemen omdat de kinderen littekens hadden.

Op 10/01/2024 kwam je aan in België en een dag later diende je een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van jouw verzoek legde je de volgende documenten neer: jouw geboorteaktes, een artikel van Amnesty International.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Je hebt niet aannemelijk kunnen maken dat je bij terugkeer een gegronde vrees hebt om gedood te worden door SLPP mensen omdat deze achter jouw familie zouden zitten.

- Je bent zelf nooit betrokken geweest bij activiteiten van APC, hoewel je dit in de kopie van de notities wel aanpaste naar wel betrokken te zijn geweest. Je hebt in jouw verklaringen echter niet gesproken over eigen activiteiten bij APC. Je was ook nog maar 14 jaar oud toen je Sierra Leone verliet. Gezien jouw jonge leeftijd en het ontbreken van jouw profiel als APC, **hangen jouw verklaringen volledig af van het beweerde politieke profiel van de rest van jouw familie, en dan voornamelijk jouw zus D. en schoonbroer Ab..**

- Het CGVS stelde in de dossier van jouw zus D., jouw schoonbroer Ab. en zijn broer M. (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) vast dat er geen geloof kan gehecht worden aan de beweerde vervolging van jouw familie omwille van een APC affiliatie.

- Zelf kon je ook niet verduidelijken wat jouw zus D. bij APC deed, of wat het wilde zeggen dat zij lid is van APC (NPO p. 15).

- Je woonde bij de familie van Ab., waaronder zijn broer M. en zijn vader Al.. Je werd dan ook gevraagd om uit te leggen wat het profiel van Al. was bij APC en hoe je zelf merkte dat hij betrokken was bij APC. Je verklaarde enkel dat er altijd mensen naar hem komen en dat ze vergadering doen niet ver van huis (NPO p. 15). Je kende geen namen van andere APC collega's van Al..

- Je verklaarde dat M. in mei 2022 opgepakt werd door de politie en twee maanden werd vastgehouden (NPO p. 16). Je werd hier ook wat vragen over gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud, maar kon niet veel details geven over wat jullie deden in de periode dat M. zou zijn opgesloten, of wat jullie specifiek gedaan hebben om M. vrij te krijgen (NPO p. 16-17). Gevraagd naar wat jullie gedaan hebben nadat M. was ontsnapt, legde je uit dat hij zich moest gaan verstoppen van zijn vader, en dat hij niet vaak meer thuis kwam (NPO p. 17). Je weet niet waar hij zich ging verstoppen en kon ook niet antwoorden op de vraag of hij nog ging werken na zijn ontsnapping. M. had in zijn interview thans verklaard dat hij gewoon naar huis ging na zijn ontsnapping en dat hij de volgende dag gewoon ging werken (notities persoonlijk onderhoud in dossier 24/XXXXX p. 19). Het verstoppen hield in dat hij op een andere tafel zijn verkoopswaar verkocht. **Jouw verklaringen stemmen dus ook niet echt overeen met wat M. zelf verklaarde.**

- Ook wat betreft de gebeurtenissen die aanleiding gaven om naar Kambia te gaan, konden jouw verklaringen niet overtuigen. Je verklaarde dat leden van SLPP Al. en I. gedood hebben, en dat je dat wist

omdat de buren die mensen kennen (NPO p. 18). Ondanks het feit dat de buren met jullie spraken, dat de buren hen kennen, kon jij geen enkele informatie geven over deze mensen. Jullie zouden dan gevlucht zijn naar Kambia en daar enkele maanden verbleven hebben. Je kon de naam van het dorp in Kambia niet meer herinneren (NPO p. 7). Ook jouw zus en M. konden niet verduidelijken waar jullie in die periode van vier maanden hadden verbleven. Je werd gevraagd om te vertellen wat er gebeurde in die periode in Kambia, en je verklaarde louter dat het leven niet gemakkelijk was en de buren jullie eten gaven. Je legde uit dat de buren zeiden dat jullie niet konden terugkomen, maar je kon niet duiden op basis van welke meer recente ontwikkelingen jullie buren zich baseerden.

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat er op Facebook **tegenstrijdige informatie over jouzelf te vinden is**. Op jouw profiel onder de naam K.R.A. (I.R.) heb je het volgende genoteerd: "Live in Bo city Attand the great ahmadiyya Muslim secondary school Bo city" (vrij vertaald: woont in Bo stad, gaat naar de great ahmadiyya Moslim secundaire school Bo Stad). De Ahmadiyya Muslim Secondary School is effectief een school in de stad Bo. Je werd gevraagd of je ooit in de stad Bo was geweest, en je antwoordde ontkennend (NPO p. 13). Geconfronteerd met de informatie op jouw Facebookpagina, ontkende je dat je het geschreven hebt, en dat je nooit in Bo gewoond hebt. Je werd dan gevraagd hoe dat er dan kan staan, als je het zelf niet geschreven hebt, en je antwoordde dan dat jouw account misschien gehackt is (NPO p. 13). Je bracht verder geen enkel bewijs van het feit dat jouw account gehackt was, je kon enkel verklaren dat je niet weet of jouw account gehackt was. **Je gaf geen aannemelijke verklaring waarom je op jouw eigen account hebt staan dat je in Bo woonde, en daar naar school ging.**

Wat betreft de documenten die jij neerlegde: het artikel van Amnesty International heeft betrekking tot algemene informatie, jij staat hier niet in vermeld of wordt hier niet op afgebeeld. Dit document is an sich dus niet voldoende om aan te tonen dat jij een persoonlijke vrees hebt bij terugkeer naar Sierra Leone. Jouw geboorteakte bevat jouw persoonlijke informatie, dus wie jouw ouders zijn en waar en wanneer je geboren bent, en hebben geen relevantie voor jouw beweerde politieke vervolging.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 11/04/2025. Op 23/04/2025 ontving het CGVS jouw antwoord op de kopie van de notities. Het CGVS hield rekening met jouw opmerkingen bij de opstelling van deze beslissing, maar deze waren niet van deze aard dat ze een andere beoordeling noodzaakten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop

de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

6.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen..”

Deze motieven worden door verzoeker op geen enkele wijze betwist. Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift weliswaar op zijn minderjarigheid, doch betreft dit geenszins op het bestaan van bijkomende bijzondere procedurele noden in zijn hoofde in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, noch zet hij concreet uiteen welke bijkomende steunmaatregelen eventueel nog zouden moeten worden genomen in het licht van zijn minderjarigheid.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. Verzoeker verklaart dat leden van de *Sierra Leone People's Party* (hierna: SLPP) achter hem en zijn familie aanzitten. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

7.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“Je hebt niet aannemelijk kunnen maken dat je bij terugkeer een gegronde vrees hebt om gedood te worden door SLPP mensen omdat deze achter jouw familie zouden zitten.

- Je bent zelf nooit betrokken geweest bij activiteiten van APC, hoewel je dit in de kopie van de notities wel aanpaste naar wel betrokken te zijn geweest. Je hebt in jouw verklaringen echter niet gesproken over eigen activiteiten bij APC. Je was ook nog maar 14 jaar oud toen je Sierra Leone verliet. Gezien jouw jonge leeftijd en het ontbreken van jouw profiel als APC, **hangen jouw verklaringen volledig af van het beweerde politieke profiel van de rest van jouw familie, en dan voornamelijk jouw zus D. en schoonbroer Ab..**
- Het CGVS stelde in de dossier van jouw zus D., jouw schoonbroer Ab. en zijn broer M. (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) vast dat er geen geloof kan gehecht worden aan de beweerde vervolging van jouw familie omwille van een APC affiliatie.
- Zelf kon je ook niet verduidelijken wat jouw zus D. bij APC deed, of wat het wilde zeggen dat zij lid is van APC (NPO p. 15).
- Je woonde bij de familie van Ab., waaronder zijn broer M. en zijn vader Al.. Je werd dan ook gevraagd om uit te leggen wat het profiel van Al. was bij APC en hoe je zelf merkte dat hij betrokken was bij APC. Je verklaarde enkel dat er altijd mensen naar hem komen en dat ze vergadering doen niet ver van huis (NPO p. 15). Je kende geen namen van andere APC collega's van Al..
- Je verklaarde dat M. in mei 2022 opgepakt werd door de politie en twee maanden werd vastgehouden (NPO p. 16). Je werd hier ook wat vragen over gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud, maar kon niet veel details geven over wat jullie deden in de periode dat M. zou zijn opgesloten, of wat jullie specifiek gedaan hebben om M. vrij te krijgen (NPO p. 16-17). Gevraagd naar wat jullie gedaan hebben nadat M. was ontsnapt, legde je uit dat hij zich moest gaan verstoppen van zijn vader, en dat hij niet vaak meer thuis kwam (NPO p. 17). Je weet niet waar hij zich ging verstoppen en kon ook niet antwoorden op de vraag of hij nog ging werken na zijn ontsnapping. M. had in zijn interview thans verklaard dat hij gewoon naar huis ging na zijn ontsnapping en dat hij de volgende dag gewoon ging werken (notities persoonlijk onderhoud in dossier 24/XXXXX p. 19). Het verstoppen hield in dat hij op een andere tafel zijn verkoopswaar verkocht. **Jouw verklaringen stemmen dus ook niet echt overeen met wat M. zelf verklaarde.**
- Ook wat betreft de gebeurtenissen die aanleiding gaven om naar Kambia te gaan, konden jouw verklaringen niet overtuigen. Je verklaarde dat leden van SLPP Al. en I. gedood hebben, en dat je dat wist omdat de burens die mensen kennen (NPO p. 18). Ondanks het feit dat de burens met jullie spraken, dat de burens hen kennen, kon jij geen enkele informatie geven over deze mensen. Jullie zouden dan gevlucht zijn naar Kambia en daar enkele maanden verbleven hebben. Je kon de naam van het dorp in Kambia niet meer herinneren (NPO p. 7). Ook jouw zus en M. konden niet verduidelijken waar jullie in die periode van vier maanden hadden verbleven. Je werd gevraagd om te vertellen wat er gebeurde in die periode in Kambia, en je verklaarde louter dat het leven niet gemakkelijk was en de burens jullie eten gaven. Je legde uit dat de burens zeiden dat jullie niet konden terugkomen, maar je kon niet duiden op basis van welke meer recente ontwikkelingen jullie burens zich baseerden.

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat er op Facebook **tegenstrijdige informatie over jouzelf te vinden is**. Op jouw profiel onder de naam K.R.A. (I.R.) heb je het volgende genoteerd: “Live in Bo city Attand the great ahmadiyya Muslim secondary school Bo city” (vrij vertaald: woont in Bo stad, gaat naar de great ahmadiyya Moslim secundaire school Bo Stad). De Ahmadiyya Muslim Secondary School is effectief een school in de stad Bo. Je werd gevraagd of je ooit in de stad Bo was geweest, en je antwoordde ontkennend (NPO p. 13). Geconfronteerd met de informatie op jouw Facebookpagina, ontkende je dat je het geschreven hebt, en dat je nooit in Bo gewoond hebt. Je werd dan gevraagd hoe dat dan kan staan, als je het zelf niet geschreven hebt, en je antwoordde dan dat jouw account misschien gehackt is (NPO p. 13). Je bracht verder geen enkel bewijs van het feit dat jouw account gehackt was, je kon enkel verklaren dat je niet weet of jouw account gehackt was. **Je gaf geen aannemelijke verklaring waarom je op jouw eigen account hebt staan dat je in Bo woonde, en daar naar school ging.**

Wat betreft de documenten die jij neerlegde: het artikel van Amnesty International heeft betrekking tot algemene informatie, jij staat hier niet in vermeld of wordt hier niet op afgebeeld. Dit document is an sich dus niet voldoende om aan te tonen dat jij een persoonlijke vrees hebt bij terugkeer naar Sierra Leone. Jouw geboortakte bevat jouw persoonlijke informatie, dus wie jouw ouders zijn en waar en wanneer je geboren bent, en hebben geen relevantie voor jouw beweerde politieke vervolging.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 11/04/2025. Op 23/04/2025 ontving het CGVS jouw antwoord op de kopie van de notities. Het CGVS hield rekening met jouw opmerkingen bij de opstelling van deze beslissing, maar deze waren niet van deze aard dat ze een andere beoordeling noodzaakten."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoeker stelt dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar de motivering inzake de verzoeken om internationale bescherming van zijn familieleden, doch dat deze motivering hem niet werd meegedeeld zodat hij niet weet op grond waarvan hem internationale bescherming wordt geweigerd, dient erop gewezen dat de beslissing die inzake de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers familieleden door de commissaris-generaal werden genomen, werden opgenomen in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie').

Waar verzoeker aanvoert dat geen of minstens onvoldoende rekening werd gehouden met zijn hoger belang als minderjarige, dient er vooreerst op gewezen dat de algemene bepaling dat het hoger belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, geen afbreuk doet aan de eigenheid van het asielrecht waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag betreffende status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (RvS 29 mei 2013, nr. 223.630). Bovendien wordt, waar verzoeker aanvoert dat zijn ouders zijn overleden en dat de aangevoerde vervolgingsfeiten reeds enige tijd geleden plaatsvonden, in de bestreden beslissing terecht verwezen naar de beslissingen in hoofde van verzoekers in België verblijvende familieleden, die zich op dezelfde vervolgingsfeiten beriepen terwijl hieraan geen geloof werd gehecht aan de ten aanzien van hen genomen beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Waar verzoeker stelt dat rekening dient te worden gehouden met zijn "*langdurig verblijf als minderjarige in Europa*", dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel concreet element aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat hij omwille van dit verblijf in Europa nood zou hebben aan internationale bescherming. Evenmin brengt hij enig objectief stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat verzoekers om internationale bescherming die lange tijd in Europa hebben verbleven ingeval van terugkeer naar Sierra Leone omwille van dit verblijf zouden (kunnen) worden geviseerd. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas, kan evenmin geloof worden gehecht aan zijn bewering dat hij ingeval van terugkeer naar Sierra Leone niet langer over een sociaal netwerk zou beschikken. Waar hij aanvoert dat er sprake kan zijn van een "*kindspecifieke vrees voor vervolging*", laat hij na concreet te duiden waaruit dergelijke 'kindspecifieke' vrees in zijn hoofde zou bestaan. Los van de reeds aangehaalde vervolgingsfeiten, waaraan – zoals in de voormelde motieven van de bestreden beslissing terecht wordt besloten – geen geloof kan worden gehecht, brengt hij immers geen enkel concreet element bij waaruit zou kunnen blijken dat hij louter omwille van zijn minderjarigheid ten aanzien van Sierra Leone nood zou hebben aan internationale bescherming.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

7.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

7.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

7.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

8.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

8.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

8.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sierra Leone zou hebben gekend.

8.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sierra Leone actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Waar hij in zijn verzoekschrift verwijst naar het reisadvies van de FOD Justitie inzake de situatie in Freetown, dient erop gewezen dat dit reisadvies is bestemd voor reislustige Belgen en geenszins een leidraad vormt voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus. Hoe dan ook kan hieruit niet worden afgeleid dat er actueel in Sierra Leone sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

8.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Sierra Leone een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend vijftientig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER